SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

FRA SILKEBORG STÆVNET

Det var kun paa Forstavnen, der var en saadan Trængsel

(Se Side 179)

15. JUNI 1939 NUMMER 12

88. AARGANG 25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 12. | 15. Juni 1939 | 88 Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —
Den Danske Missions Historie

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

OLAF MORTENSEN. BLAAGAARDSG. 36 D

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Stævnet i Silkeborg.

Vi var nogle Stykker, der kikkede lidt mismodigt paa Himlen Fredag Aften efter at have hørt Radioavisens Vejrudsigt. Den havde ikke lydt for godt — men det kunde jo alligevel godt være — —.

Og de optimistiske blev ikke skuffede. Vejret holdt. Lørdagen begyndte i Dis, men da Stævnet begyndte Kl. 15, straalede Solen paa de modige Svømmestævne-Deltageres vinterblege Kroppe.

Det blev en Oplevelse og Glæde at overvære dette Svømmestævne. Her var den rette Sportsaand og det gode Humør til Stede. Frit og utvungent færdedes Svømmerne og de mange Tilskuere paa Badeanstaltens spinkle Bræddebroer, heldigvis uden at andre faldt i Vandet end dem, der havde forberedt sig paa at springe i det kun 13 Grader varme Vand.

Den samme gode Sportsaand var til Stede, da Badminton-Kampene 2 Timer senere spilledes i Seminariets Gymnastiksal. Det elegante Spil vakte stor Begejstring hos Tilskuerne, og det vides, at flere Grene, som ikke tidligere har spillet Badminton, nu vil tage denne Aktivitet op, og det maa siges at være godt, for Spillet er ikke alene en god og alsidigt udviklende Sport, men er samtidig nem at arrangere og billig at udføre.

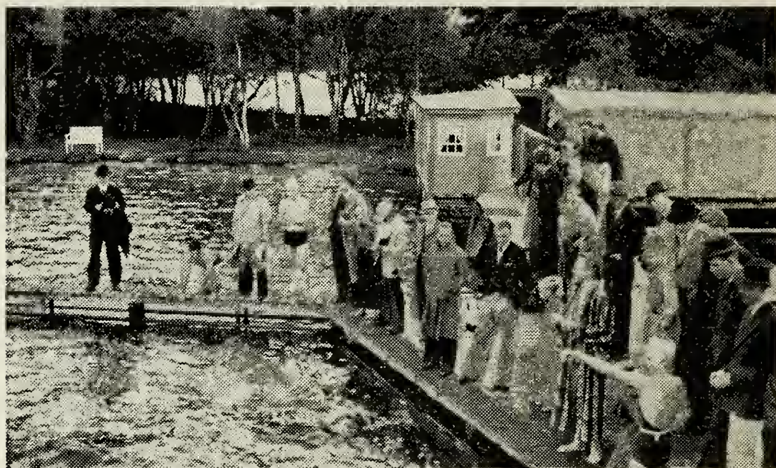
Efter Aftensmaden samledes vi Kl. 19 i Afholds-Hotellets store Sal for at overvære Københavns Fremvisning af Skuespil. Det var bevaret som en Hemmelighed, hvad der skulde spilles, og mange blev vist lidt chokerede, da Str. Ellen Christensen begyndte paa den orienterende Indledning til Goethes Tragedie: Faust. — Det var da en Opgave uden for det almindelige! — Men ogsaa dette skulde lykkes. Alt syntes at staa i Heldets Tegn. Fra en primitivt opbygget Miniatur-Scene klang Goethes 150-aarige Replikker magtfuldt og trængte sig utvingeligt ind i hver Tilskuers Sind. — Lige Ære skyldes Digteren Goethe og Skuespillerne Str. Anny Breum og Br. Edmund Kaiser.

De alvorlige Tanker spredtes, da vi Kl. 20,30 samledes ved Søen for at gaa om Bord i Baaden. Det var en skøn og dejlig Aften. Gudenaaen, Danmarks største Vandvej, slynger sin blinkende Sølvsnor igennem et vidunderskønt Landskab. Her ved Silkeborg udvider Snoren sig og breder sig i de mange lyng- og skovkransede Søer, hvis Skønhed har skabt Silkeborgegnens Ry.

Paa en Pynt var arrangeret et vældigt Lejrbaal, hvorom

vi snart var samlede. Da Baalet antændtes, og Flammerne løftede sig mod Himlen, istemte en Klynge »Der er et yndigt Land«, alle stod op med blottede Hoveder, og et Sus gik igennem os, vi følte Kærligheden til vort Land og vor Gud, som under os et saa skønt Hjem. Umiddelbart efter den danske fulgte den amerikanske Nationalhymne, og vi Danske tænkte med Deltagelse paa de mange amerikanske Missionærer, som i dette Øjeblik havde deres Tanker henvendte paa *deres* Hjem.

Senere sang vi nogle af Kirkens skønne Sange, der var Underholdning og Servering af varme Pølser med Rund-

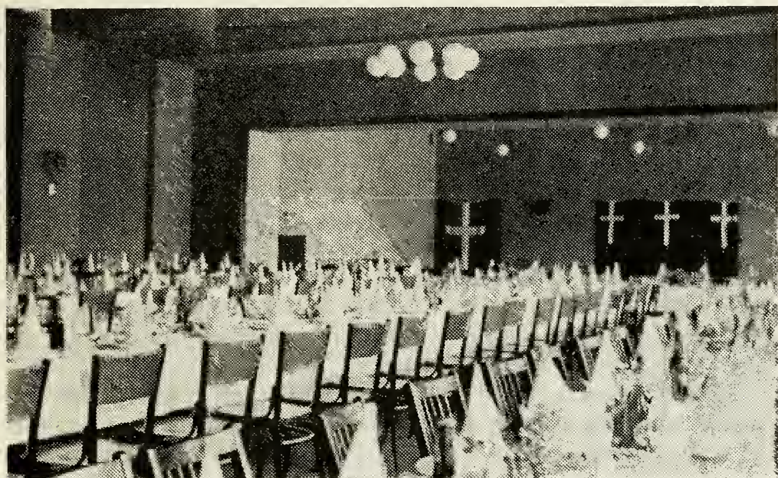
Hvordan er Vandet? dejligt varmt — 13 Grader

stykker, og mens Maanen lyste klart over os og spejledes i det mørke Vand, gik Hjemturen ad Gudenaaen med lystige og stemningsfulde Sange.

Søndag. Stævnets officielle Aabning foregik Søndag Formiddag i Den folkelige Forsamlingsbygnings store, lyse og smukke Sal. De mange Tilstedeværende fik et godt og alsidigt Program at se og høre: Velkomsttale af Br. *Emil Thomsen,* Silkeborg, en udmærket Dramatisering af Valgsproget, spillet af Aalborg, 2 Kvartetter fra Esbjerg og Aarhus, genfortalt Historie (H. C. Andersen: »Historien om en Moder«) ved Str. *Viola Christensen* fra Randers, og endelig Recitation ved Str. *Eva M. Gregersen,* København, af Henik Ibsen: »Aases Død« med Klaverledsagelse ved Str. *Alice Haroldson,* og endelig Præsentation af Bikube-Pigerne.

Men Formiddagens Højdepunkt var Stævnets eneste *Juniortale* ved Str. *Bodil Hansen,* repræsenterende Odense.

Hun indledte med Spørgsmaalet: »Var det svært at følge Kristus paa hans Tid? — Er det svært at være en ung Sidste Dages Hellig i Dag? — og fremsatte derpaa en Række af de Ting, som kræves af en ung »Mormon«: Afholdenhed fra Kaffe, The, Spiritus, Spil og Tobak (ved regelmæssig Brug af Tobak nedsættes Lungernes Ydeevne med 9,2 pCt. Hun talte om Undgaaelse af al seksuel Synd. Om Pligterne: Ydelse af Tiende, Fasteoffer, Tid og Arbejde (Kaldelse som Leder, Lærer og Kredslærer). Om »Fred med Verden«, Pligten til og Glæden ved at stifte Familie, Ønsket om at forbedre Verden og Pligten til at kæmpe mod Djævelen og

Bordene var i Aar ualmindeligt smukt pyntede

Kødets Lyster og Verdens Forfængelighed. — Og Lønnen for alt dette: »i denne Verden bestemmes hele Evighedens Karakter«. Og Midlet: »Lær at tale med Folk, bliv en god Lærer. — Verden venter paa os!« — —

Saa havde vi fri hele Eftermiddagen, til vi Kl. 19 samledes til Gudstjenesten. Her hørte vi en Seniortale ved Br. *Ejner Nielsen* fra Esbjerg, som talte om Sandheden som det fundamentale i Tilværelsen. Aarhus Sangkor præsenterede meget smukt »Fadervor« og København »Stilhed«, og saa kom det store Øjeblik, da Korene skulde konkurrere i den pompøse »Olaf Trygvason«. Repræsenteret var Korene fra Aalborg, Aarhus og København, og som Præsident Garff sagde ved Præmieuddelingen: »Hvis jeg skulde have været Dommer, vilde jeg have givet dem alle Præmie.« Der var virkelig lagt Arbejde i denne Sang.

Og saa talte Præsident Garff. UdenTvivl var dette en af

de allerbedste Taler, vor Præsident har holdt her i Danmark, og vi var alle ganske betagede. Og stolte var vi, selvom maaske nogen syntes, Talen var lidt haard ved os.

Præsident Garff fremhævede 5 Punkter, som det var absolut nødvendigt at overholde: *Kyskhed* — *Sanddruhed* — *Helligholdelse af Søndagen* — *Betaling af Tiende* — *Visdomsordet.*

Og saa havde vi Resten af Aftenen for os selv, og mange benyttede den smukke Sommeraften til at spadsere i Byens Omegn.

Mandag. Tidlig om Morgenen tog vi afsted med to af de store Motorbaade med Kurs mod Himmelbjerget. Det var straalende Solskin, og Humøret højt: Sangerkrig begyndte snart mellem de to Baade, der skiftevis laa i Spidsen med Præsident Garff og Str. Garff som øverste Myndighed i den ene, og Str. Ellen Christensen og Br. Kaiser i den anden.

Efter en Times Sejlads naaede Himmelbjergets Fod, og Bjergbestigningen begyndte. Ved Taarnet øverst oppe samledes vi atter, og under Missionær Thomsens Ledelse sang alle, saa det maatte lyde langt ud over Skovene og Søerne nedenunder os, den smukke: »Kom Hellige«.

Saa gik det igen nedad til Restauranten, hvor Smørrebrødspakkerne blev uddelt. Men vi maatte videre. Vi deltes i to Hold, det ene sejlede tilbage til *Svejbæk,* hvortil det andet Hold skulde gaa ad en 7 km lang Rute.

Spadsereturen blev en Oplevelse af dem, man husker. Ad smalle, bugtede Stier, op ad Bakke og ned ad Bakke, mellem alle Arter af Træer og Buske, over Vandløb og gennem Enge, gik Turen. At Dyrelivet er særdeles frodigt her, gjorde kun Oplevelsen større. Fuglesangen lød skønt omkring os med Budskab om den danske Sommers snarlige Komme.

Turen var lang og anstrengende. Men vi blev enige om, at vi skulde ikke vise Tegn paa Træthed, naar vi naaede frem til de andre, som ventede os. Derfor gjorde vi Holdt umiddelbart før Svejbæk og samledes saa i Række, to og to, og marcherede syngende ind paa Pladsen. — Men Hovmod staar for Fald — ingen ventede os, hele Holdet var taget hjem. — Vi blev vist nok lidt lange i Ansigterne! —

Og saa kom Banketten. — Smukkere end tidligere var Bordene pyntede, og vi satte os til Bords med god Appetit. Nu viste det sig, at det var en Fordel, at de mange Konkurrencer var afskaffede, — man kunde rigtig nyde Maden, hvor man intet kunde spise af bare Spænding. Og Maden var god og Humøret højt. Det blev en rigtig Banket. Der var Underholdning af forskellig Art, men størst Lykke gjorde Missionær-Kvartetten fra Aarhus og Aarhus Sangkor, der præsenterede et Udtog af »Cornevilles Klokker« under

Ledelse af Br. Will. Thomsen. — Operettens populære Melodier begejstrede os alle og Nummeret maatte gives da capo. Der er Fremtid i denne Idé.

Saa kom Præmieuddelingen og Banketten afsluttedes med staaende Fremsigelse af Valgsproget. — Derpaa et Kvarters Pause og saa spilledes der op til Dans, og snart var Gulvet fyldt af glade, dansende Par. Ind imellem konkurreredes i M. I. A. Dans, hold- og parvis og i fri Tango. Som sidste Optræden viste Br. Thomsen jun. fra Silkeborg et flot udført Kunst-Cyklist-Nummer, der fik stort og fortjent Bifald.

Og saa var Stævnet forbi! — Vi tog hjem, en Række Oplevelser rigere og klare over, at kun Haabet om et skandinavisk Stævne til næste Aar kunde faa en til at tro paa, at et Stævne kunde blive bedre end dette.

JWS.

Hvem har taget det bedste Stævnebillede?

Ved Silkeborgstævnet i Aar blev der fotograferet som ingensinde før, dette skyldes vel i Hovedsagen de rigelige Anledninger, der har været til at knipse en dramatisk eller morsom Situation, men sikkert ogsaa vore Medlemmers stigende Interesse for Kamerajagten som en ædel Sport — disse Anstrengelser bør belønnes udover Glæden, man selv har ved et godt Billede, og vi udskriver derfor en Konkurrence blandt Stævnets Deltagere om det bedste Stævnebillede fra Silkeborg.

Motivet maa naturligvis være en Begivenhed eller Situation under Stævnet, altsaa ikke et »Postkort« fra Silkeborg eller Omegn, — maaske vi en anden Gang udskriver en Konkurrence om den bedste Naturoptagelse.

Ved Bedømmelsen vil der foruden Motivet og de rent selvfølgelige Ting, at Billedet er skarpt og klart, ogsaa blive taget Hensyn til Forholdene, hvorunder Billedet er taget, vi vil derfor bede Deltageren ikke alene skrive sit Navn bag paa Billedet, men ogsaa Dato, Klokkeslet samt om muligt Belysningstid og endelig et Par Ord, der egner sig som Benævnelse af Optagelsen. Eksempel: »En Vandgang« 27/5-39, Kl. 15.30, 1/50 Sek. Svend Hansen.

Det bedste Billede belønnes med 10 Kr. og offentliggøres i Stjernen den 15. Juli.

Ønsker De at være med, maa De inden 1 Juli sende Billederne til Missionskontoret i en Konvolut mrk. »Stævnebillede«. Billederne maa af Hensyn til eventuel Fremstilling af Klichè ikke være mindre end 6×9 cm. og skal være i blank Udførelse. Ønskes Billederne returneret, maa man vedlægge 15 Øre i Frimærker til Porto og naturligvis opgive nøjagtig Adresse. E K.

Kirken i Tal.

Ved Generalkonferencen i Salt Lake City den 6, 7 og 9 April blev Kirkens aarlige Rapport oplæst. Vi gengiver her nogle af de statistiske Rapporter og Tal, som vil interessere enhver Sidste Dages Hellig.

KIRKENS MEDLEMSANTAL

Stavene	632.994
Missionerne....	151.770
Ialt	784.764

KIRKENS VÆKST

Børn velsignet....	22.122
Børn døbt	15.613
Personer døbt	8.259

Antal af Missionærer fra Zion 31. December 1938	2.179
Antal af Lokalmissionærer	78
Ialt Missionærer i Kirkens Missioner	2.257

Der fandtes den 31. December 1938 126 Zions Staver (nu 127), 1036 Wards, 101 uafhængige Grene eller ialt 1137 Wards og Grene i Zions Staver. Der var 35 Missioner, 957 Grene i disse og 243 Distrikter.

Det er os en Glæde at kunne konstatere, at Kirken vokser fra Aar til Aar, timeligt og aandeligt. Som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er vi overbeviste om, at denne Fremgang vil fortsætte, indtil Guds Værk har sejret fuldt og helt.

De tre Grader af Herlighed

af Apostel Melvin J. Ballard.

2. Artikel.

Vi læser videre: »Disse er de, som er Præster og Konger, som har modtaget af hans Fylde og hans Herlighed og er den Allerhøjestes Præster efter Melkisedeks Orden, som var efter Enoks Orden, som var efter den enbaarne Søns Orden. Derfor, som det er skrevet, de er Guder, nemlig Guds Sønner.« Vi har fra Tid til anden sagt, at den skønneste Tanke, der nogensinde er kommet til Menneskene, er den Sentens, der findes blandt Kirkens Folk, nemlig: »Som Mennesket er, var Gud engang, som Gud er kan Mennesket blive.« Grundvolden til denne Sandhed skriver sig fra denne Aabenbaring, som jeg nylig citerede. Lad mig sige det igen: »Derfor, som det er skrevet, er de Guder, nemlig Guds Sønner —«.

Jeg vil gerne sige lidt angaaende Sandheden af dette Mundheld eller Ordsprog: »Som Mennesket er, var Gud engang, som Gud er kan Mennesket blive.« Læg Mærke til, at det ikke siger, hvad Mennesket vil blive, men hvad det kan blive, og lad mig sige, at ganske faa vil opnaa denne Rang, selv om alle, der vil betale Prisen, kan blive, som Gud er, De eneste, der har nogen Chance for at opnaa denne Grad, er de, som kommer ind i den celestiale Herlighed, og de, der ikke naar der, vil aldrig i Evighed kunne opnaa Guders Rang. Jeg vil ogsaa pointere, at der er tre Grader i den celestiale Herlighed, og kun de, der opnaar den højeste af disse tre Grader, vil have Mulighed for at blive Gud lig. Som De ser, er det virkelig indenfor Menneskets Rækkevidde for dem, som vil betale Prisen for at naa denne Højde. Man maa bestaa Prøven og vise, at man er villig til at underkaste sig alle Krav, som sikrer deres Ophøjelse. Nu vil jeg blot et Øjeblik standse ved det 131. Kapitel i Pagtens Bog: »Der er tre Himle eller Grader af Herlighed i det celestiale Rige, og for at opnaa den højeste Grad, maa et Menneske gaa ind i dette Præstedømmes Orden (som betyder, at det maa gaa ind i den nye og evige Ægteskabspagt). Gør han ikke det, kan han ikke opnaa den. Han kan opnaa den anden, men dermed ender hans Herredømme, han kan ikke erholde nogen Tilvækst.« De, som bliver nægtet evig Tilvækst, kan ikke blive, hvad Gud er, fordi dette er en Betingelse for at blive en Gud. Den evige Ægteskabspagt burde forstaas af de Sidste Dages Hellige, at Mand og Hustru burde være beseglet til hinanden for Tid og Evighed. Til disse

alene er Løftet givet om evig og endeløs Tilvækst. Hvad mener vi i Grunden med evig og endeløs Tilvækst? Vi mener, at ved Mænd og Kvinders Retfærdighed og Trofasthed i at holde Guds Bud, vil disse komme frem med celestiale Legemer, som er af den Beskaffenhed, at de kan taale den celestiale Herlighed, og ved disse og gennem disse vil der komme Børn, som vil være af aandelig Natur. Jeg tror ikke, at dette er særlig vanskeligt at forstaa. Afkommets Natur er afhængig af det Stof, som flyder i vedkommende Ophavs Aarer. Om det er Blod, der flyder i Aarerne, saa vil Afkommet blive, hvad Blodet kan frembringe — som er Kød og Ben —, men naar det er aandelig Materie, som flyder i Aarerne, en Substans, som er finere og renere end Blod — saa vil Afkommet være aandelige Væsener. Ved dette forstaar jeg, at de vil være i deres Forældres Lignelse, medens hele Legemet er aandelig med en Gnist af det evige og guddommelige i sig.

Til en saadan Forældreværdighed vil dette herlige Privilegium komme, for der er skrevet, »at det er Guds Herlighed at tilvejebringe Udødelighed og evigt Liv for Mennesket. «Det vil altsaa være Mænd og Kvinders Herlighed, som vil blive lig Guds Herlighed. Naar Magten til endeløs Tilvækst kommer til dem og deres Afkom, voksende og tiltagende gennem alle Evigheder, vil disse i deres bestemte Tid, ligesom vi nu, faa en Klode, hvor de vil faa Legemer af Kød og Ben og erfare, som vi har erfaret, og paa denne Maade vil vi være i Slægt med dem, ligesom Gud Faderen staar i Slægtskab til os. Enden paa dette er endnu ikke aabenbaret os, men det er det største og herligste Privilegium, som nogensinde kan blive en af Guds Sønner og Døtre til Del.

Lad os igen gaa tilbage til det 76. Kapitel og begynde med det 59. Vers: »Derfor, alle Ting er deres, baade Liv og Død, det nærværende eller det tilkommende, alt er deres, og de er Kristi og Kristus er Guds. Og de skal overvinde alt.«

Her er en betydningsfuld Udtalelse. Jeg har sagt, at i Tillæg til ens Daab og Haandspaalæggelse, som er absolut nødvendige for at komme ind i Guds Rige, saa maa vi som Supplement til vor Tro have Dyd, til Dyden Kundskab, til Kundskaben Afholdenhed, til Afholdenhed, Taalmod, til Taalmodigheden Broderkærlighed, Gudfrygtighed, Ydmyghed og Iver for det gode. Om disse Ting ikke findes i og hos os, da er vi blinde og kan ikke se langt nok, men er de i os, da vil vi være i Stand til at sikre os det, der var tiltænkt os. En Mand kan modtage Præstedømmet og alle

dets Privilegier og Velsignelser, men førend han lærer at overvinde sit eget Kød, sit Temperament, sin Tunge og Tilbøjeligheder til at nyde af de Ting, Gud har forbudt ham, kan han ikke komme ind i det celestiale Rige. Han maa overvinde alt dette, enten her i Livet eller herefter, dog er dette Liv Tiden, da Mennesket skulde omvende sig. Ingen maa tro eller bilde sig ind, at de kan gaa ned i Graven med alle disse Svagheder og saa tænke, at de vil blive fri for dem i Graven. De vil hænge ved os. De vil hænge ved Aanden, naar den skilles fra Legemet ved Døden. Det er min Tro, at et Menneske kan overvinde mer paa et Aar i dette Liv end paa 10 Aar efter, at det er død. Aanden kan bare omvende sig, og siden kommer Kampen med Kødet. Det er meget lettere at overvinde sig selv og tjene Gud, medens Aand og Legeme er sammen; Mennesket i dets dødelige Tilstand er mere modtagelig. Vi vil opdage, at naar vi er døde, er vore Tilbøjeligheder og Følelser stærkere. Naar Leret er blødt, er det let at bearbejde. Dette er Tiden, da vi skulde omvende os. Dette er, hvorfor jeg tror, det vil tage Tusind Aar efter den første Opstandelse, før den sidste Gruppe kommer frem. Det vil tage dem et Tusind Aar at overvinde det, de kunde have overvundet paa 70 Aar her. De husker Synet, som Præsident Joseph F. Smith havde om de dødes Opstandelse. Da han saa de retfærdige Aander før deres Opstandelse — og dette er i Samklang med Profeten Josephs Aabenbaringer — saa disse Aander paa deres Adskillelse fra deres Legemer som et Trælleaag.

Jeg skal indrømme, at de retfærdige Aander lever i Fred, men lad mig fortælle dem, at naar vi gaar bort fra dette Lv, naar Aanden forlader Legemet, saa vil vi ønske at gøre mange Ting, som vi slet ikke kan gøre foruden Legemet. Vi vil blive holdt tilbage og længes efter Legemet, vi vil bede, at vort Legeme og Aand kan forenes saa hurtigt som muligt. Da vil vi forstaa, hvilken stor Betydnng det er at have et Legeme.

Enhver Mand og Kvinde, som udsætter deres Omvendelse og Overvindelse af Kødets Svagheder, medens de er i Kødet, dømmer sig selv til en lang Fængselsstraf, for ingen vil kunne komme frem i Opstandelsen, førend de har fuldendt deres Arbejde og overvundet sig selv saa langt, som det er muligt for dem.

Dette er en af Grundene til, at Jesus sagde, at i Opstandelsen tages der hverken til Ægte eller gives til Ægte. Alle saadanne Overenskomster vil blive udført for dem, som er værdige dertil, før de kommer frem i Opstandelsen, og de, som selv udfører dette her i Livet, forkorter deres Ophold i Aandeverdenen.

Vi maa alle nødvendigvis have et Ophold i Aandeverdenen for at lægge sidste Haand paa vor Frelse og Ophøjelse. Nogle vil paa Grund af deres Retfærdighed her i Livet opnaa Ret til at udføre nødvendigt Arbejde og faa Lov til at komme ind i den celestiale Herlighed, medens andre helt og holdent vil miste deres Ret til denne Herlighed; det er det samme, hvor meget de gør efter Døden, de har mistet deres Ret. Hvad jeg har i Sinde, er at fortælle, at vi kan selv dømme os til et kort eller langvarigt Ophold i Aandeverdenen, alt efter som vi overvinder os selv.

(Forts.).

Den Danske Missions Historie.

Fortsat.

»Hvad,« sagde den forbavsede Sjælesørger, »sammenligner De Dem selv med Jesus og mig med Djævelen? De skal komme ud af Landet.« Som Følge deraf bragte de stedlige Politimyndigheder i Malmø ham over Øresund og afleverede ham til Politiet i København den 9. September 1852. Denne Malmø-Politiets Fremgangsmaade var saa meget mere inkonsekvent, eftersom Ældste Johnson var svensk Borger og hverken havde været stillet for en Domstol eller dømt af nogen Ret. Hans Forbrydelse bestod i at have døbt flere respektable Borgere paa deres egen Opfordring. Omtrent samtidig ankom Ældste Forsgrens Broder og Søster, og en af dem, der var blevet døbt af Ældste Johnson, til København. Saaledes endte det andet Forsøg paa at indføre Evangeliet i Sverige.

Ældste Anders W. Winberg maa siges at være en af de første heldige Missionærer i Sverige. Da Ældsterne Forsgren og Johnsons Missionærfremstød i Gefle og Stockholm endte med deres Udvisning af Landet, blev det Skaane, der fik Æren af at være Mormonismens Vugge i Sverige.

Ved den skandinaviske Missions Konference i København i Februar 1852 — kort forinden Ældste Snows Afrejse til Amerika — blev en Del Ældster kaldet til at arbejde som Missionærer i forskellige Dele af Danmark, og tre, Anders W. Winberg, Niels Capson og Ola Nilsen blev beskikket til at aabne en Missionsmark i Skaane. Af en eller anden Grund gik Broder Nilson ikke, men de andre to Brødre modtog Kaldet.

Ældste Winberg forlod København den 21. April 1852 og rejste til Lund, hans Fødeby, hvor hans Forældre sta-

dig boede. Der paabegyndte han sit Missionsarbejde med Held, og den 7. Juni 1852 havde han den Glæde at døbe sin Søster og Svoger (Peter Petersen og Hustru), som boede i Landsbyen Dalby. Det formenes at være den første Daabshandling, der blev udført med guddommelig Myndighed i det sydlige Sverige. Broder Petersen var Garver af Profession, og han og hans Hustru blev døbt i en ny Garverkedel, der ikke var blevet benyttet endnu.

13. Kapitel.

Mandag den 26. April 1852 ankom Ældste Willard Snow til København fra England; han var af Præsidentskabet i Liverpool blevet beskikket til at præsidere over Den skandinaviske Mission. Han var Broder til Apostel Erastus Snow, og fik en hjertelig Modtagelse af de Hellige. Han overtog Missionen helt, da Ældste E. Forsgren rejste til Utah med et Selskab Emigranter i December 1852.

Ældste Willard Snov skriver følgende om sin Ankomst til København og sit første Indtryk af Landet og dets Befolkning:

»Jeg forlod Hull den 21. April og landede i København den 26. og havde saaledes brugt fem Dage til Rejsen over Nordsøen. Kaptajn Lund, Føreren af Skibet, viste sig at være venlig og talte baade Engelsk og Dansk. Vi havde haardt Vejr, og jeg var søsyg hele Vejen. Jeg følte mig temmelig ensom, da jeg var den eneste Passager om Bord og havde nu Samkvem med Mennesker, hvis Sprog jeg overhovedet slet ikke forstod. Dette i Forbindelse med Bevidstheden om, at jeg nu var saa langt borte fra mit Hjem, fik mig til at føle højtideligt, især naar jeg nærmere overvejede den Mission, jeg var kaldet paa. Jeg forstod fuldt ud, at jeg skulde erhverve mig Kendskab til det danske Folks Sprog, Skikke, Sædvaner og Love. Ved min Ankomst til København fandt jeg Ældsterne Peter O. Hansen og John E. Forsgren ved godt Mod; de bød mig velkommen med saa megen Hjertelighed, at jeg følte mig næsten hjemme. Hans Peter Jensen, den anden Raadgiver, kunde ikke tale med mig paa Engelsk, men han syntes at være en god Mand og var i Besiddelse af Aanden af sin Kaldelse. Han var netop vendt hjem fra Hamburg, hvor han havde besøgt Ældsterne George P. Dykes og Daniel Garn. Broder Jensen blev en Dag eller to efter mit Komme og rejste saa til sit Hjem nær Aalborg, ledsaget af Ældste John E. Forsgren, for at overvære en Konference. Han skulde derefter rejse til Norge for at aabne en Mission der, i Overensstemmelse med en Beskikkelse, der var givet ham af Erastus Snow, før denne rejste. Jeg fandt ud af, at der herskede Forfølgelse i visse Dele af Landet, men Ældsterne fortsatte deres Arbejde, og fornylig er der blevet tillagt Kirken 35 Medlemmer ved Daab i København. Nogle Tilfælde af Fjendtligheder havde gjort sig gældende i København, siden Broder Snow rejste, og i flere af Landets Grene var nogle af Brødrene sendt til Politiretterne i København, men de var alle blevet frigivet. Den store Sal, som de Hellige havde, da Erastus Snow rejste, kunde de ikke leje mere, fordi Ejeren tilsyneladende var bange for Uroligheder.

I Begyndelsen af Juli 1852 modtog Præsident Willard Snow Brev fra Johan F. F. Dorius med en Beretning om, hvordan han var blevet mishandlet i Vendsyssel. Han holdt et Møde med nogle af de Hellige paa en Gaard, da nogle lovløse Fyre kom ind og forstyrrede Mødet. Da de havde drevet ham ud af Huset, løb de efter ham og slog ham med Stokke og Kæppe. Det lykkedes ham imidlertid at komme ind i et Hus, skønt i lidende Tilstand, oversølet af Blod. Han blev vasket og salvet med Olie og sendt i Seng, men Pøbelen brød ind i Huset, rev Sengetøjet i Stykker og trak ham ud paa Marken, idet det var deres Hensigt at kaste ham i en Aa, men en uset Kraft forhindrede dem i at udføre deres djævelske Anslag. De forlod ham næsten nøgen. Han blev imidlertid helbredet ved Guds Kraft, saa at han var i Stand til at prædike og døbe igen den næste Morgen.

Torsdag den10. Juni 1852 landede Ældste Hans Peter Jensen, ledsaget af Johan A. Ahmanson, i Brevik for at arbejde som Sidste Dages Hellige Missionærer. De var sejlet fra Nørre Sundby den 6. Næsten straks efter deres Ankomst til Brevik begyndte de at holde Møder, uddele Skrifter og tale med Folk. Herr Trane (Redaktør af en Avis), Præsten og en Lærer blev snart deres bitre Modstandere.

Missionspræsidentkonference.

De europæiske Missionspræsidenter vil i Dagene fra den 12-17 Juni afholde deres Konference. Den vil i Aar finde Sted i Schweiz, og Sædet for Forhandlingerne vil blive Luzern, den smukke gamle By ved Vierwaldstättersøen. Konferencen vil være under Ledelse af Apostel Joseph Fielding Smith, som for nærværende gæster Europa. Ældste Smith og hans Hustru vil — som allerede tidligere meddelt — ogsaa aflægge Den danske Mission et Besøg.

Fra Missionsmarken.

AALBORG: Søndag den 19. Marts 1939 blev Arnold Justus Bukke indlemmet i Kirken ved Daab, som forrettedes af Ældste Aksel Mathiesen. Samtidig blev to af hans Børn, Rita og Arne Bukke døbt af Ældste Earl E. Olsen. Broder Bukkes Hustru og ældste Datter blev indlemmet for et Aar siden, hvorefter hele Familien nu er Medlemmer af Kirken. Vi byder disse nye Søskende hjerteligt velkommen i Kirken.

AALBORG: Søndag den 2. April 1939 blev en Datter af Broder og Søster Elmer Mørch velsignet af Distriktspræsident Henry E. Christiansen og blev givet Navnet Sally Johanne Mørch.

AALBORG: Den 18. April 1939 blev en Datter af Broder og Søster Kamillo Levi Madsen velsignet af Ældste Clarence E. Paystrup og blev givet Navnet Ella Mandrup Madsen.

AALBORG: Søndag den 14. Maj 1939 blev en Søn af Broder og Søster Andreas Fristrup-Andersen velsignet af Distriktspræsident Henry E. Christiansen og fik Navnet Gert Fristrup-Andersen.

AALBORG: Søndag den 14. Maj 1939 blev en Søn af Broder og Søster Severinus Valdemar Nielsen velsignet af Distriktspræsident Henry E. Christiansen og blev givet Navnet Henning Peter Nielsen.

AALBORG: Den 2. Maj 1939 afgik Søster Karen Marie Nielsen ved Døden i Nørresundby, over 84 Aar gammel. Den afdøde blev indlemmet i Kirken den 20. Maj 1897 og havde saaledes været Medlem af Kirken i næsten 42 Aar.

AARHUS: Søndag den 21. Maj afholdt Aarhus Primaryforening sin Konference. Børnene udførte et glimrende Program, lige fra de smaa, som lige har begyndt deres Skolegang, og til de store Piger, som har gaaet i Primary i flere Aar.

ESBJERG: Torsdag den 6. April afholdt Grenen sin første Banket i det nye Mødehus. Efter Spisningen var der Amatøraften, og det viste de tilstedeværende, at Esbjerg har en dygtig Ungdom. Vi ønsker at takke Grensforstanderskabet og de Søskende, der var med til at gøre Festen saa vellykket.

KØBENHAVN: Den 22. Juni 1939 vil Søster Marthine Rasmussen fejre sin 70 Aars Fødselsdag, idet hun blev født den 22. Juni 1869. Søster Rasmussen er et velkendt og agtet Medlem af Københavns Gren, hvor hun flittigt overværer sine Møder. Søster Rasmussen blev Medlem af Kirken den 8. April 1923 og blev døbt af Ældste Emil Thomsen. Vor kære Søster har et stærkt Vidnesbyrd om Evangeliet og har faaet meget Tempelarbejde udført for sine afdøde Slægtninge. Vi nedbeder Herrens Velsignelse over Søster Rasmussen og ønsker af Hjertet til Lykke.

KØBENHAVN: Et andet velkendt og agtet Medlem af Københavns Gren, Søster Hansine Jensine Larsen, fyldte den 15. Maj 1939 66 Aar. Søster Larsen har i mange Aar været Medlem af

Kirken og har et stærkt Vidnesbyrd om Kirkens Guddommelighed og Profeten Joseph Smiths hellige Mission. Søster Larsen er et Medlem, hvis Ord staar til Troende. Har hun lovet noget, holder hun det, en Egenskab, som er et kosteligt Eje. Søster Larsen har i mange Aar været en trofast Tiendebetaler; hun er altid villig til at fortælle om de Velsignelser, hun har modtaget ved at efterleve dette Princip. Maa Herren velsigne denne vor gode Søster!

KØBENHAVN: Den 26. Marts 1939 blev Mogens Dichmann indlemmet i Kirken ved Daab, som forrettedes af Ældste Ralph Johausen. Vi nedbeder Herrens Velsignelse over denne vor unge Broder og siger velkommen i Kirken.

Ankomst.

Ældste Lawrence Niels Nelson fra Los Angelos og Thyge Christian Gronning fra Delta, Utah er ankommet til Den danske Mission for at arbejde som Missionærer. Vi byder disse Brødre velkommen til Missionsmarken og nedbeder Herrens Velsignelse over dem.

Afløsning.

Ældsterne Spencer Duane Madsen og Clarence Enoch Paystrup er blevet hæderligt afløst fra deres Missionsvirksomhed i Danmark. De har begge udført et godt Arbejde, som vi takker dem for. Vi ønsker dem Held og Lykke i Fremtiden.

Forflyttelser.

Følgende Ældster er blevet forflyttet:
Rheim Magleby Jones fra Aarhus til Aalborg.
Ashal Junior Calder fra København til Aalborg.
Ellis Giles Nielson fra København til Aalborg.
Frank Otto Breinholt fra København til Aarhus.
H. John Madsen fra Silkeborg til København.
Richard D. Olsen fra København til Aarhus.
Calvin Stanley Rasmussen fra Hjørring til København.
Vern Harmon Jensen fra Aalborg til Hjørring.
Alvin Niels Christensen fra København til Silkeborg.

Beskikkelser.

Ældste Hans Christian Andersen er blevet Grensforstander i Hjørring, Ældste Donald Roy Christensen Grensforstander i Randers og Dale Young Higginson Distriktspræsident i Odense.

Dødsfald i København.

Broder Niels J. L. E. Petersen blev begravet fra Kirken Torsdag den 1. Juni 1939. Ved dette Dødsfald har Københavns Gren mistet et af sine gamle, trofaste Medlemmer. Broder Petersen, der blev født den 31. December 1855, blev døbt den 21. August 1889 og ordineredes til Ældste af daværende Missionspræsident C. D. Fjeldsted den 30. Marts 1890. Den afdøde levede og døde som en trofast Sidste Dages Hellig, der altid var villig til at bære sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Indtil Sygdommen forhindrede ham i det, mødte han trofast op til sine Fastemøder for at bære sit Vidnesbyrd, som blev udtalt med Kraft og Styrke. Ære være Broder Petersens Minde!